

19-3-940

Nâzım

Bu akşam üzüntü içinde eve geldim. Senin mektubunu buldum, büsbütün üzüldüm. Baştan başlayalım. İlk üzüntüm bugün dişçiye gittim. Her felâketin bir hayrı olurmuş, sen Çankırı'ya gitmeseydin ben de oralara gelmeye kalkmasaydım daha kırk yıl dişçiye gitmezdim. Gitmeden dişlerimi bir muayene ettireyim dedim. Ağzımda dişçi bir çürük diş buldu. Onu iki üç seferde doldururuz dedi. Ön dişlerim ayrılıyor, onu da söyledim. Bir de muayene etti, ne dese beğenirsin (A, bu fena, önüne geçmeliyiz yoksa çok fena olur. Bir sabah geliniz, dişlerin taşlarını temizleyelim, on gün istirahat. Diş etleri sıkışır sonra gelirsiniz, diş etlerini sıkarız cerahat çıkarsa mikroskopla muayene ettiririz, mikrop çıkarsa kalçadan bilmem ne enjeksiyonu yapılacak. Hiç kan kaybettiniz mi?) dedi. (Evet, emoraji geçirdim) dedim. (Ondan olabilir. Diş etleri zayıf kalır hatta diş atar bile. Fakat bunlara muhakkak diyemem, mikroskop muayenesi neticesi belli olur) dedi. Derdimi anlattım, nisanda Çankırı'ya gideceğim, o zamana kadar bitmeli muhakkak dedim. (Zannederim biter) dedi. Nasıl üzüldüm anlatamam. Hem geç kalacağım korkusu hem de dişlerimi ne kadar seviyormuşum, dökülecek diye ödüm koştum.

Üzüntü içinde eve geldim. Senin mektubunu buldum, ona da üzüldüm. Evin bulunduğu sevindim ama ben elektriksiz ne yaparım. Senelerden beri ışığa alıştım. Acaba ev sahibi elektrik almaz mı? Daha az oda olsun da elektrik olsun kuzum şekerim. Hepinizden utanıyorum. Hele Müdür Bey'le Mühendis Bey'den çok utanıyorum, benim için zahmet ettiler ev aradılar, kendilerine minnettarım, çok teşekkür ederim. Ama ne olur evin elektriği olsun, iki oda olsun ziyan yok, fazla odayı ne yapayım zaten eşyam yok. Lambadan nefret ederim. Sıkıntılı içime daha şimdiden kasvet basıyor. Sonra eşya getir diyorsun. Yarın gidip Haydarpaşa'dan öğreneceğim ne getirebilirim. Hiçbir şey bilmiyorum, ne güç.

Kuzum bana mektup yaz. Çok az yazıyorsun yani çok ara veriyorsun, iyi ki geliyorum. Yoksa çok üzülecektim.

Nâzım, ne olur daha sakin mektuplar yaz, daha sabırlı ol yoksa bana delilik yaptıracaksın. Her işimi yüz üstü bırakıp trene atlayıp geleceğim oraya. Etrafimdakilerden utanmasam, bir yığın mühim işim olmasa bu işi çoktan yapardım.. Ah, bir gelsem artık. Yarın İstanbul'a ineceğim Selma ile buluşacağım. Siz gittikten sonra onu bir kere gördüm. Lemanlar bana çok yardım ediyorlar. Opera işini biliyorum. Opera parçaları değil. Bir tek opera iki bin lira, yarısını Ferit alıyor yarısı da senin. Onlar Madam Butterfly'ı tercüme etmişler, iki bin lira almışlar. Fakat şarkıların sözleri iyi olmamış, onun için seni aradılar, biz de Fuat Paşa'ya haber verdik.. Konforlu evde değilim Nâzım'cığım, senin yanında olayım, bir de elektrik olsun kâfi. Üç liraya işlerime bakacak kadına daha şimdiden acıyorum.

Kemal'in mektubuna cevap yazamadım, kendim geliyorum artık. Hikmet'in kitaplarını inşallah getiririm. Elimden geleni yapacağım, hep istediklerinizi getirmeye çalışacağım.

Sinirli, titiz, hiçbir iş yapmadan parmaklarının ucunu yiyerek evin içinde dolaşan bir kadın getir gözünün önüne, işte o, ben.

Annem çok üzülüyor. Muhtelif hislerin tesirinde. Benden ayrılacak üzülüyor. Çocuklar yalnız kalacak üzülüyor. Oralarda benim başıma bir felâket gelecek diye korkuyor. Adeta hasta oldu, bunlar da üzüyor beni. Fifi bana belli etmeden ağlıyor. Herkesin boynu bükük velhasıl. Vedat bile dün gece (Sen gitme kız) dedi. Malum aksiliğimle derhal cevap veriyorum.

Bu hafta sana ne çok mektup yazdım. Sen bir tek mektup yazdın. Kuzum şekerim ev meselesini hallet. Müdür Bey'e vaziyetimi danış, yüzde on elektrikli evden biri bana nasip olamayacaksa ona göre hareket edeyim. Radyom bozuk, yaptırılmazsam ne olacak bilmem. Eşyalarım bakıyorum (Hepiniz burada kalacaksınız, orada size ihtiyacım olacak, sizi arayacağım ama hiçbirinizi götüremem) diyorum. Buradan eşya götürmek çok güçmüş.

Bir köy romanı yazdığınızı öteki mektubunda da yazmıştın. Ben müşterek yazılmış romanlardan hiç hoşlanmam bir. Hapse girdiniz gireli başlayıp yarıda bıraktığınız yazılar bir hayli oldu iki. Maymun iştihalisiniz üç. Sizin bu tarafınızı hiç sevmiyorum dört. Hele Kemal bütün ömrünü gevezelikle geçiriyor. Yaşı birkaç eseri olacak kadar ileride, daha ortalarda bir şeyi yok, yalnız kendine iyi kötü bir isim yapabildi o kadar. Çalışıp, okusa eminim ki iyi şeyler yazacak. Şimdi de mevzu kıtlığı varmış gibi iki kişi bir roman yazmaya kalktınız. Sana Ankara'dan beri yalvardığım roman ne oldu? Onun İstanbul'da başladığı roman nerde? Hâlâ çocuksunuz. Oraya biraz da sizi çalıştırmak için geleceğim. İki senen bomboş geçti. Hem de en güzel senelerin. İnsan en güzel eserini ıstırap çekerken verir. İstırap çektin, yapayalnız kaldın. Ölümle karşılaştın. Yaz ne duruyorsun? Hemen romandan vazgeçmeyiniz. Yazınız bakalım ne olacak. Üzerine iki isim yerine bir koysanız olmaz mı? Birinizin yazış tarzı ötekine nasıl uyacak bilmem. Ben böyle bir iki roman okudum hiç de hoşuma gitmedi idi. Belki sizinki iyi olur. Çocuklara selam. Ellerinden öperim.

Piraye